

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku S. B., Z. K., H. B. i M. K.
przy uczestnictwie [...], A. S., [...], M. P., [...], X. S., [...]
o ustanowienie drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania A. S., M. P. i X. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 18 stycznia 2018 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) obciąża zainteresowanych kosztami postępowania kasacyjnego w zakresie przez nich poniesionych.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnicy – A. S., M. P. i X. S. zarzucili zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego w T. z dnia 18 stycznia 2018 r. naruszenie art. 145 § 2 k.c. i art. 5 k.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnicy uzasadnili występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, tj. ziszczeniem się przesłanki, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazali, że istotne zagadnienie prawne sprowadza się do wyjaśnienia, czy „zważywszy na treść opinii biegłego, który wskazuje, że najlepszym rozwiązaniem byłby wariant inny niż określony orzeczeniem sądu rejonowego sąd kieruje się wyłącznie treścią art. 145 § 2 zdanie 2 k.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa, powołanie się na istotne zagadnienie prawne, jako przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), wymaga sformułowania problemu prawnego i uzasadnienia, że ma on znaczenie dla rozwoju prawa lub precedensowy charakter. Problem ten powinien zarazem odnosić się do konkretnych, powołanych we wniosku przepisów prawa i wiązać z rozpoznawaną sprawą (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14 i z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14).

Sformułowane przez skarżących zagadnienie prawne nie odpowiada wskazanym wymaganiom. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostało sformułowane w sposób lakoniczny, przez zdawkowe wskazanie kwestii, które w ich opinii wymagają wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy. Skarżący nie przedstawili wywodu prawnego, który dowodziłby występowania istotnego zagadnienia prawnego, ani nie wskazali jakichkolwiek konkretnych sporów interpretacyjnych czy rozbieżnych ocen, które wiązałyby się z którąkolwiek ze wzmiankowanych przez nich kwestii.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

a

aj